

Wojskowy Klub Sportowy Polonia Jelenia Góra
sekcja piłki siatkowej

Jelenia Góra

2010

Wraz z powstaniem Wojskowego Klubu Sportowego „Polonia” w roku 1957 została zorganizowana sekcja piłki siatkowej mężczyzn. W odróżnieniu od pozostałych gier zespołowych siatkówka nie bardzo pociągała żołnierzy do jej uprawiania. Dzięki ówczesnym przepisom była grą zbyt statyczną, a z drugiej strony brakowało kilku pasjonatów, którzy mogliby nadać impuls i zmobilizować innych.

Pionierem sekcji oraz grającym zawodnikiem został absolwent poznańskiego WSWF – u Maciej Kozak. Z innych zawodników ówczesnej drużyny zapamiętano Zdzisława Patka i Mikołaja Sawczuka. Swoją pierwszy start drużyna reprezentująca Oficerską Szkołę Radiotechniczną na Mistrzostwach Szkół Lotniczych nie mogła uważać za udany, gdyż trzecie miejsce mogła zawdzięczać małej ilości startujących drużyn. Została zgłoszona do rozgrywek A klasy dolnośląskiej, w których to plasowała się jako pewny „średniak”. Ale praca szkoleniowa trenera M. Kozaka powoli zaczęła dawać rezultaty. Skład drużyny stabilizował się, dochodzili nowi zawodnicy. W 1960 sekcję zasilili nowi zawodnicy: Leszek Bach, Andrzej Siennicki, potem Sławomir Budźko i Henryk Mroczkowski. Ta drużyna po zgraniu się reprezentowała przyzwoity poziom i awansowała do grona zespołów okręgowych.

Kiedy otworzono granicę państwową w ramach umowy turystycznej między Polską, a Czechosłowacją WKS Polonia nawiązała kontakty sportowe z sąsiadami i często wyjeżdżała oraz przyjmowała u siebie drużyny czechosłowackie, które prezentowały wysoki poziom. Sekcja siatkówki utrzymywała również kontakty sportowe z sąsiadami zza Odry – z drużynami cywilnymi i wojskowymi z b. NRD. W latach 1963 – 67 siatkarze występowali w lidze okręgowej będąc przyzwoitym zespołem, który ze zrozumiałych względów nie mógł myśleć o awansie do wyższej klasy (tylko kluby działające przy okręgach wojskowych i rodzajach sił zbrojnych mogły budować drużyny ekstraklasy).

Po fuzji klubów WKS Polonia i Karkonosze nowo powstały MZKS Dolnoślązak przez jeden sezon zgłaszał drużynę do rozgrywek ligi okręgowej. W dalszym ciągu drużynę tą trenował M. Kozak. Na miejsce zlikwidowanych klubów wojskowych władze wojskowe wprowadziły tzw Ligę Uczelni Wojskowych, w której mogli uczestniczyć studenci (słuchacze) danej uczelni, bez żołnierzy zawodowych i służby zasadniczej. Liga obejmowała: piłkę siatkową, koszykową i ręczną dla 14 uczelni wojskowych. Później eksperymentowano dalej organizując rozgrywki, w których uczelnie reprezentował wylosowany pluton, który wystawiał reprezentację uczelni do danej gry zespołowej. Drużyny wojskowe zniknęły z cywilnych rozgrywek ligowych, ale za to zwiększyło się zainteresowanie dowódców, aby masowość gier zespołowych pozwalała wyłaniać jednostki uzdolnione ruchowo, które pokierują grą na najwyższym poziomie tj. w plutonach.

W cyklu rozgrywkowym 1971/72 siatkarzy do rozgrywek Ligi Uczelni Wojskowych przygotował Michał Kozak – uczestniczyli w niej: Leszek Sitarek, Jan Walkowiak, Józef Leja, Stanisław Pabin, Tomasz Jasiulewicz, Marek Koschany, ale do strefy medalowej drużyna się nie załapała. Podobna sytuacja była podczas Spartakiady Uczelni Wojskowych w 1973 r. Tym razem trener Leszek Bach uzyskał VII miejsce, najdalsze ze wszystkich drużyn zespołowych. W drużynie występowali: Jan Walkowiak, Stanisław Pabin, Tadeusz Jasiulewicz, Andrzej Laudy, Włodzimierz Sekuła, Andrzej Niedziela, Andrzej Budz, Paweł Kralik.

Rok 1973 – reprezentacja WOSR wraz z trenerem Leszkiem Bachem

W rozgrywkach Wojskowego Szkolnictwa zwanego w skrócie Ligą Uczelni w cyklu 1973/74 siatkarze Szkoły Radiotechnicznej trenowani przez Henryka Mroczkowskiego wywalczyli V miejsce. Do składu drużyny dołączyli nowi zawodnicy: Jerzy Wikiel, Janusz Balukiewicz, Jerzy Kużdżał, Andrzej Jerzak, Janusz Rostowski, Witold Bębenek. Ale siatkarze nie załamywali rąk, startowali w każdej możliwej imprezie: w roku 1975 pokonali startujące drużyny w Pucharze Komendanta Powiatowego MO Jelenia Góra, startowali w rozgrywkach TKKF. Do kolejnej konfrontacji sportowej nasi siatkarze stanęli w roku 1975. Tym razem również w Dęblinie: nowy szkoleniowiec, siatkarz, reprezentant uczelni i klubu Polonia Stanisław Pabin nie przełamał passy – zdobyliśmy znowu V miejsce. W drużynie pokazali się nowi: Adam Kot, Jan Bury, Jan Kamiński. Następuje eksperyment: Zarząd Wychowania Fizycznego i Sportu MON z każdej uczelni wojskowej losuje jeden pluton ze składu III rocznika

podchorążych i z niego (15 – 22 słuchaczy) wybiera się najlepszych aby w ciągu dwóch tygodni rozegrali turniej o miano najlepszej drużyny siatkarskiej wyższych szkół wojskowych. Dla „radiotechnicznej” to udany start: trzeci rocznik szkolenia opanował piłkę siatkową bardzo dobrze. Nasza drużyna po wyrównanych pojedynkach zajęła pierwsze miejsce przed drużynami z Warszawy i Poznania. Oczywiście dowódcą plutonu był były reprezentant uczelni w piłce siatkowej Jan Walkowiak.

Rok 1976 – mecz siatkarzy z WOSR podczas eliminacji Mistrzostw Uczelni Wojskowych

Rok 1978 Szprotawa – Turniej Piłki Siatkowej z okazji Święta Pracy – I miejsce. Najlepszym rozgrywającym Stanisław Pabin – WOSR. Pod koniec lat 70 – tych jeleniogórska siatkówka odbiła się od dna. Wojskowe Koło „Polonia” zgłasza drużynę do rozgrywek dolnośląskiej ligi okręgowej i w niej w sezonie 1978-79 zdobywa II miejsce, w 1979 – 80 – II miejsce, a na Mistrzostwach Uczelni Wojskowych w Poznaniu – IV miejsce. Zespół Polonii do rozgrywek przygotowują trenerzy: Jan

Kazimierz Kowalski i Andrzej Wróbel. Zawodnicy: Marek Grzybowski, Andrzej Chmielarski, Sylwester Kaczyński, Ireneusz Budek, Mirosław Bejma, Janusz Staszałek, Andrzej Wróbel. Lata 80 – 82 – drużyna Polonii już jako Uczelniany Wojskowy Klub Sportowy (posiada osobowość prawną od 1981 r) trenowana przez Stanisława Pabina i Andrzeja Wróbla uczestniczy w lidze okręgowej. Do drużyny dołączają nowi zawodnicy: Dariusz Iwanek, Robert Stanowski, Krzysztof Smółka, Jacek Kowal, Jerzy Sztokmański, Paweł Majchrzak.

W następnym sezonie 1982 – 83 do duetu trenerskiego dołącza jeszcze Andrzej Siennicki, a do składu zawodniczego wchodzi nowi zawodnicy: Piotr Siennicki, Mirosław Żywiłowski i drużyna awansuje do ligi międzywojewódzkiej. Kolejny cykl rozgrywek (1983-84) drużyna UWKS Polonia awansuje do ligi makroregionalnej (odpowiednik obecnej II ligi), zarówno szkoleniowcy jak i zawodnicy pozostają bez zmian, jak w poprzednim sezonie. Liga makroregionalna okazała się bardzo wymagająca dla naszych siatkarzy, którzy tylko jeden sezon zabawili w tak doborowym gronie. Następuje powrót w szeregi ligi międzywojewódzkiej. Beniaminek ligi makroregionalnej startując na Spartakiadzie Uczelni Wojskowych we Wrocławiu zdobył tytuł wicemistrza Spartakiady co świadczy o wysokim poziomie drużyn rekrutujących się ze szkół oficerskich.

W latach 1986 – 90 – sekcją kieruje Maciej Kaźmierczak, trenerem jest Andrzej Wróbel, zespół występuje początkowo w lidze międzywojewódzkiej, a reprezentując jeleniogórską WOSR na Spartakiadzie (1988) zdobywa IV miejsce. Spartakiada odbyła się w Jeleniej Górze.

Rok 1986 – reprezentacja WOSR

Kolejne cztery lata to ograniczanie działalności sportowej w związku z likwidowaniem Wyższej Szkoły i obniżeniem jej statusu do Centrum Radioelektronicznego. W roku 1992 zatrudniony jest jako szkoleniowiec (6 miesięcy) trener Andrzej Kołaczyk. Zespół kończy swą działalność w lidze wojewódzkiej. Na ostatniej Spartakiadzie Uczelni Wojskowych mogą startować żołnierze zawodowi (podchorążych już brak) i tutaj kadra oficerska jeleniogórskiej, byłej wojskowej Alma Mater zdobywa II miejsce dobrze kończąc historię wojskowej siatkówki naszego miasta. A oto ich nazwiska: Jan Rokosz, Maciej Kaźmierczak, Wojciech Lara, Edward Bartkowiak, Lech Lichtarski, Andrzej Wróbel, Stanisław Sułkowski, Mikołaj Nikołajuk, Jerzy Balcerkowski, Zbigniew Łukaszuk.

Piłka siatkowa WKS Polonia Jelenia Góra

Napisano w oparciu:

Rok 1957 – 1971 – własne informacje Henryk Stępień

Rok 1972 – 1996 – danych dostarczyli: Stanisław Pabin, Andrzej
Wróbel